

Kajak avond- en nachttochtje op de Noordzee van Oostduinkerke naar Oostende.

Zaterdag en Zondag 29 en 30 september 2018.

Een uitzonderlijk rustig weertje voorspeld (2-3 Bf) met weinig golven, hoog tij rond 16u30 in Nieuwpoort met kentering en tij ommekeer (een paar km in zee) rond 19u30. Met als deelnemers Dimitri en de 'last minuts' Marleen, Harry, Pascal en Laurent van het Team Northseakayak. Zonsondergang rond 19u20 en weinig bewolking, watertemperatuur 18°C, dus dat paste allemaal als gegoten. De enige valse noot was de omleiding in Gent langs de ring die mij een half uur kostte maar ik had een uur vertraging voorzien zodat ik toch tijdig op het strand stond aan het Schipgat.

Vertrek door de branding, na meer dan een jaar afwezig op zee toch altijd weer spannend, ook al was het heel kalm. Het is weer wat wennen aan de zee. Eerst een 3 tal km uit het strand naar de grote boeien die de kustlijn markeren met toch een beetje golven, zo'n 20 a 30 cm met enkele uitschieters rond de 50 cm. Allemaal niet veel maar ge hebt als kajakker dan ook maar een beperkte ooghoogte.

Lichtboei WHITLEY, 51°09,15'N 002°39,44'E

Vermits er een lichte NNO wind stond waren de golven bijna recht voor de boeg wat gemakkelijk varen is.

En dan waar we het voor doen, de prachtige zonsondergang op zee.

Vermist we iets te laat vertrokken waren was Oostende niet haalbaar maar dat was geen probleem. Ge kunt daar onderweg overal landen zodat we voor de pauze uitgestapt zijn in Middelkerke.

Door de flits van de camera ziet ge duidelijk het nut van de fluorescerende strips op de boten en uitrusting.

Na het vertrek uit Middelkerke kwam de verrassing van de avond totaal onverwacht, een opkomst van de rode maan (bloedmaan). Meestal slechts aangekondigd bij een volledige maansverduistering maar nu toch ook enige tijd mooi zichtbaar boven de horizon.

En dan de tocht in het duister. Het was wel een heldere sterrenhemel en de verlichting van de kuststrook was ook goed zichtbaar maar het gaf toch een idee van wat nachtelijk varen is. Het was ook mijn eerste keer in het donker met de kajak. Voor perioden is het ook enigszins eentonig en vraagt het geconcentreerd varen, niet altijd een gemakkelijke opgave. Hoe zou het zijn als het nog donkerder wordt en de hele nacht duurt?

Het wit navigatielicht, bij mij op de helm, geeft wel een zichtbaarheid op het wateroppervlak van enkele meter, wat juist voldoende zal zijn om te reageren moest er een golf opdagen die reactie vraagt. Met ook een waterdichte led zaklamp met verstraler op de zijkant van de helm, bevestigd met een riempje met snelsluiting.

Ook al is het kalm, een wat oplopende golf, al dan niet met branding, blijft altijd mogelijk boven een ondiepte.

Het gaf mij ook enige inleving in het verhaal van Freya Hoffmeister hoe zij bij haar solo rondvaart van Zuid Amerika bij nacht verrast werd door een getijdewegolf die zij nog juist in zijdelingse surf kon aanpakken. Dank zij haar veiligheidslijn heeft ze, na uiteindelijk toch omgaan en aanspoelen, haar kajak en uitrusting kunnen recupereren en de tocht verder zetten.

Onze tocht was wat dat betreft rustiger maar toen we zonder navigatielichten even alles aan het bewonderen waren in 'vlot' opstelling (alle kajaks naast en tegen mekaar) zagen we in de verte een wit licht hoog aan de hemel met daaronder iets dat een zoeklicht scheen te zijn dat gericht was op de zee. Een vliegtuig dat een oefening deed met een zoeklicht? Maar dan zonder geluid? Op zeker ogenblik werd dat wit licht rood, wat niet direct verklaarbaar was. Bij het dichterbij komen zagen we dat het een zeiljacht was. Het zou dus een overgang van toplicht (zeilschip kleiner dan 7m) naar 'carnavalverlichting' geweest kunnen zijn <https://www.vaarbewijzen.nl/voorbereiden-vaarbewijs-examen/verlichting-boot/> .

In het donker scheen het toplicht op de fok en leek zo op de lichtbundel van een zoeklicht als het jacht recht naar ons kwam. We konden enkele woorden wisselen met de bemanning en zo vernamen we dat ze op weg waren naar de haven van Nieuwpoort. We hadden ondertussen wel een navigatielicht ontstoken zodat ze ook konden zien waar we lagen.

Northseakayak zou Northseakayak niet zijn als er ook geen reddingsoefening zou geweest zijn bij nacht. Een kajak met zwemmer, slechts een tiental meter verwijderd en zonder licht, is zo goed als onzichtbaar. Reden te meer om een navigatielicht te hebben, zelfs als zwemmer. Ook kreeg ik de 'taak', als oudste en traagste deelnemer, om het tempo te bepalen. We voeren in een compacte 2 x 3 opstelling om mekaar niet uit het oog te verliezen. Dimitri, met marifoon, vaart in de eerste groep, ikzelf met marifoon in de tweede groep. Vertrek en aankomst worden ook gemeld bij de verkeerspost Oostende. Een ongeval is meestal een samenloop van omstandigheden met meer dan één oorzaak. Maar met deze zorgzame ploeg varen is een hele geruststelling.

Ook opvallend waren de grote lichtvlekken in de verte waar de grote schepen in de wachtzone lagen om in afwachting van beloodsing verder te varen. Ook een golfmeetboei lag nog op onze route.

Wat bij het naderen van de kust ook opviel was het lawaai van de branding. Het kon eigenlijk niet veel zijn daar ondertussen de wind en golven nog verder afgenomen waren maar het gedruis was toch opvallend. Maar ook hier kwamen we door zonder aan te spoelen en kon de zware tocht door het zand beginnen.

Paul Nollen

<https://www.facebook.com/Kajak-Brasschaat-384748901563569/>
<http://blog.seniorennet.be/kajak/>

AKKC <http://www.akkc.be/>